

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΑΝΕΤΗ Η ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΛΙΜΠΕΡΑΛ, ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΚΑΙ ΘΡΙΑΜΒΟΣ...

Ο Μάικ Μπερντ κέρδισε τις εκλογές και οι Εργατικοί κέρδισαν τις έδρες!

Οι τελάλπιδες των μεγαλοεπιχειρηματιών στα αυστραλιανά ΜΜΕ κυριολεκτικά ξεσάλωσαν προχθές με ενθουσιώδη άρθρα για την θριαμβευτική νίκη των Λίμπεραλ στις εκλογές του Σαββάτου που ουσιαστικά, όμως, ήταν προσωπική νίκη του χαριοματικού δημοφιλέστατου πρέμιερ, Μάικ Μπερντ και όχι τίς πρότασής του να ιδιωτικοποιήσει τις κολόνες και τα καλώδια πλεκτριού. Οι υποστηριχτές των ιδιωτικοποιήσων μάς λένε ότι ο κ. Μπερντ έχει λαϊκό έρειομα να ιδιωτικοποιήσει το πλεκτρικό ρεύμα, ενώ οι μισοί και πλέον πολίτες την απέρριψαν γιατί εκτός του 45% των κομμάτων τίς αντιπολίτευσης, ασφαλώς θα υπάρχει και ένα 5%, τουλάχιστον, ψηφοφόρων που ψήφισαν τον κ. Μπερντ έστω αν διαφωνούσαν με την πρότασή του.

Το περασμένο Σάββατο, λοιπόν, είδαμε τον κ. Μπερντ να κερδίζει τις εκλογές ενώ έχασε 16 έδρες και η πλειοψηφία του στη Βουλή μειώθηκε από 23 σε μόνο 7 βουλευτές και το Εργατικό Κόμμα να ξένει τις εκλογές παρόλο που κέρδισε τουλάχιστον 14 βουλευτικές έδρες επιπλέον!

Η νίκη του κ. Μπερντ οφείλεται κυρίως στη δημοτικότητά του, αλλά και στην μεγάλη πλειοψηφία των 23 εδρών που κληρονόμησε από τον προκάτοχό του, Μπάρι Ο' Φάρελ. Αντιθετά, ο μέχρι κατέχοντας στο εκλογικό σώμα και χωρίς υψηλή δημοτικότητα αρχηγός τού Εργατικού Κόμματος, Λούκ Φόλεϊ, μπόρεσε ν' αυξήσει κατά 75% τις βουλευτικές έδρες από 20 στις 34, ενώ οι Πράσινοι αύξησαν τις έδρες τους από μια στις 4. Ομως τα ΜΜΕ ισχυρίζονται πως το Εργατικό Κόμμα «απέ-

τυχε», αν και στις επόμενες εκλογές θα μπορέσει να διεκδικήσει τη νίκη, αν οι Λίμπεραλ χάσουν μόνο επτά έδρες.

Ασφαλώς δεν μπορούμε να προβλέψουμε τι θα γίνει σε τέσσερα χρόνια, ούτε αμφισβητούμε την εκλογική νίκη του κ. Μπερντ και την εντιμότητά της προεκλογικής εκστρατείας του, απλά διαφωνούμε με τα ΜΜΕ που έχουν χάσει κάθε ίχνος οσιοβαρότητας παραπονώντας την πραγματικότητα. Οταν, μάλιστα, ο ίδιος ο κ. Μπερντ εξέφρασε την απογοήτευσή του επειδή έχασε «καλούς ανθρώπους» του που δεν μπόρεσαν να επανεκλεγούν και κατίγγειλε το Εργατικό κόμμα για την παραπληροφόρο παιχνίδιο των ψηφοφόρων για ν' απορρίψουν την ιδιωτικοποίηση του πλεκτριού. Οι ψηφοφόροι, φυσικά, δεν είναι πλίθιοι και γνωρίζουν πολύ καλά ότι δεν είναι δυνατόν κάποιες εταιρείες να επενδύσουν \$20 δις και δίχως κέρδη πέρατα, γιατί δεν είναι φιλανθρωπικοί οργανισμοί, ούτε μάς αποκάλυψε ο κ. Μπερντ πώς θα καλύπτει κάθε χρόνο την τρύπα των \$2 δις περίπου στον πολιτειακό προϋπολογισμό από τα έσοδα που θα χάσει και είναι το μεγάλο πρόβλημα με τις κυβερνήσεις στην Αυστραλία.

Μειώνουν τους φόρους, αυξάνουν τα προνόμια για τους έχοντες και κατέχοντες, ξεπουλούν κερδοφόρες κρατικές επιχειρήσεις και μετά κλαίνε και οδύρονται επειδή μειώθηκαν τα εισοδήματά τους! Οι άνθρωποι αυτοί που δεν ξέρουν να μοιράσουν δυο γαϊδάρων τ' άκυρα, θέλουν την πίτα ολόκληρην και τον σκύλο χορτάτο. Αυτά τα... θαύματα, ούτε οι ταχυδακτυλουργοί μπορούν να κάνουν...

Ομως, φίλοι μου, οι Λίμπεραλ αυτά πιστεύουν, αυτά κάνουν και δικαίωμά τους σε μια δημοκρατία, αλλά τί να πω για τους «Εργατικούς» πρώπων πρωτοκλασάτους που ανέδειξε το Εργατικό Κόμμα και τους πρόσφερε μια άνετη ζωή, αλλά τώρα ποδοπατούν τις βασικές αρχές του; Οι άνθρωποι που έγιναν αυτία να υποστεί το Κόμμα τους την μεγαλύτερη εκλογική ήττα πριν τέσσερα χρόνια και εξασφάλισαν για το Λίμπεραλ Πάρτι, τουλάχιστον οκτώ χρόνια στην εξουσία, υποστήριζαν ξεδιάντροπα τον κ. Μπερντ στην προεκλογική εκστρατεία με σκληρές κριτικές εναντίον του Εργατικού Κόμματος.

Ενας από αυτούς, ο Μάρτιν Φέργκιουσον, γιος του έντιμου και προοδευτικού Εργατικού, Τζακ Φέργκιουσον, άρχισε να υποστηρίζει τα μεγάλα συμφέροντα όταν ήταν υπουργός στις ομοσπονδιακές κυβερνήσεις Ραντ - Γκίλαρντ και τώρα που αποχώρησε από την πολιτική εργάζεται για την βιομηχανία ενέργειας με το αζημίωτο και με την δικαιολογία την ελευθερία γνώμης! Το Εργατικό Κόμμα μελετά την περίπτωση να τον διαγράψει και όσο πιο γρήγορα τόσο το καλύτερο, όπως θα πρέπει να διαγράφει και όποιον Εργατικό πρωτοκλασάτο που εξασφαλίζει εργασία με μεγάλες επιχειρήσεις όταν αποσυρθεί από την πολιτική για να απορροσατολίζει τους ψηφοφόρους του Εργατικού Κόμματος.

Ελένη Πετεινού

Συγχαρητήρια στην υποψήφια τού Λίμπεραλ Πάρτι, Ελένη Πετεινού, που κέρδισε την βουλευτική έδρα Μιράντα. Αυτή η στήλη υποστηρίζει πολιτικούς με ελληνική καταγωγή και θα παρακολουθήσουμε με μεγάλο ενδιαφέρον την πορεία τής κας Πετεινού στην σταδιοδρομία που επέλεξε και στην οποία δεν αμφιβάλλουμε ότι θα διαπρέψει. Αν και ήδη έχουμε γράψει για την κα Πετεινού στον «Κόσμο» πριν μερικές ημέρες, στο εγγύς μέλλον θα την παρουσιάσουμε πιο εκτεταμένα στην παροικία, την οποία δεν αμφιβάλλουμε πως θα υποστηρίξει σαν γέννημα και θρέμα της.

«Κλεπτοκράτες»

Ενώ σύσσωμη η αντιπολίτευση στην Ελλάδα υποστηρίζει τις προσπάθειες των ευρωπαίων νεοφιλελευθέρων να υπονομεύσουν την δημοκρατικά εκλεγμένη ελληνική κυβέρνηση, τα ελληνικά ΜΜΕ αναδημοσιεύουν καθημερινά για τον ίδιο λόγο κάθε ανθελληνικό άρθρο από ευρωπαϊκά ΜΜΕ. Ομως δεν είναι ανθελληνικά και αντικυβερνητικά όλα

τα ευρωπαϊκά ΜΜΕ, όπως θα διαβάσετε παρακάτω:

Για παράδειγμα, Süddeutsche Zeitung εκτιμά ότι η επίσκεψη του Αλέξη Τσίπρα στο Βερολίνο θα έπρεπε να είχε πραγματοποιηθεί προ πολλού.

«Ο εποικοδομητικός διάλογος, που θα πρέπει να χαρακτηρίζει τις επαφές μεταξύ δύο χωρών αλλά και τη δημόσια συζήτηση σε κάθε μια ξεχωριστά, έδωσε προ πολλού τη θέση του σε μία εικκωφαντική σιωπή», επισημαίνει ο σχολιαστής, κάνοντας λόγο για «έναν πόλεμο λέξεων» που σημάδεψε τις ελληνογερμανικές σχέσεις το προηγούμενο διάστημα. Ο αρθρογράφος θεωρεί ότι η γερμανίδα καγκελάριος «δεν θα πρέπει να συνεχίσει να αγνοεί το εκλογικό αποτέλεσμα στην Ελλάδα» και να αντιληφθεί ως ευκαιρία την ανάδειξη ενός πρωθυπουργού που για πρώτη φορά δεν ανήκει στην «παλιά ομάδα κλεπτοκράτων», όπως αναφέρει χαρακτηριστικά. Σύμφωνα με την SZ, η Άνγκελα Μέρκελ «θα πρέπει να αντιμετωπίζει τον Τσίπρα ως ισότιμο εταίρο, να αποδεχθεί μία επιβράδυνση του μεταρρυθμιστικού ρυθμού και να παρατείνει τη χρηματοδότηση της

Αθήνας. Σε αυτά πρέπει να προστεθούν ισχυρά ευρωπαϊκά προγράμματα κοινωνικής ενίσχυσης και αύξησης των επενδύσεων στην Ελλάδα. Ωστόσο, επενδυτές μπορούν να βρεθούν μόνο εφόσον από την άλλη πλευρά ο Τσίπρας φανεί πρόθυμος να αναδιοργανώσει πραγματικά τη χώρα του και να επιτρέψει τους έξωθεν ελέγχους».

Εξάλλου, η Tagesszeitung, καλεί τη γερμανική πλευρά (τόσο τους πολιτικούς όσο και τους πολίτες) να σταματήσει την απαξιωτική κριτική κατά της Ελλάδας. Όπως εκτιμά, «με την υποδοχή του έλλοντα πρωθυπουργού η γερμανίδα καγκελάριος έστειλε ένα μήνυμα στη γερμανική κοινή γνώμην: Πρέπει επιτέλους να σταματήσει η χαρέκακη και απαξιωτική κριτική κατά της Ελλάδας. Με αυτόν τον τρόπο έθεσε μία χαρμόσυνη αντίστιχη στην αφόρητη κακοφωνία, η οποία διαρκώς διογκώνοταν από την αρχή της χρονιάς και την εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ».

Μιχαήλ Στασινόπουλος, (διαδέχθηκε τον Φαίδωνα Γκιζίκη), είχε παραστεί στην τελετή έπαρσης της ελληνικής σημαίας στα Δωδεκάνησα, στις 31 Μαρτίου 1947, ως σύμβουλος της τότε κυβέρνησης. Με την υπόκρουση του εθνικού ύμνου, όλοι οι συγκεντρωμένοι κάτοικοι της Ρόδου γονάτισαν από συγκίνηση, αναγκάζοντάς τους αμήκανους επισήμους να κάνουν το ίδιο. Μετά τη λήξη της τελετής, είδαν έκπληκτοι τους χιλιάδες Ροδίτες να κατευθύνονται προς τα νεκροταφεία για να ανακοινώσουν τα χαρμόσυνα νέα στα αποθανόντα προσφίλη τους πρόσωπα! Να συνέλθουμε πριν είναι αργά.

Καλό!

Στην ουρά με 100 άτομα να πληρώσουμε την ΔΕΗ και ρωτάει η άλλη:

- Η ουρά για την ΔΕΗ είναι;
- Οι ειμάστε ο σύλλογος Μακριάς Γαϊδούρας και έχουμε προπόνηση!

Ακόμη ένα:

Να φοράτε σκισμένα τζιν... Η γιαγιά μου όταν με είδε νόμιζε πως δεν έχω λεφτά και μου έδωσε 50 ευρώ!